

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **R.**, v likvidácii, so sídlom v R., proti povinnému **P., s. r. o.**, so sídlom v K., o **450.506,09 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 0 Er 1327/97, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., Exekútorský úrad K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. apríla 2008 sp. zn. 2 CoE 173/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 30. mája 2007 č. k. 0 Er 1327/97 – 12 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/, h/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Oprávnenému uložil nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 3 699 Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Takto rozhodol podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a špecifikovanú výšku trov exekúcie určil v súlade s vyhláškou 288/1995 Z. z.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávneného uznesením z 9. apríla 2008 sp. zn. 2 CoE 173/2007 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekúcie a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že k zastaveniu exekúcie došlo v dôsledku vyhlásenia exekúcie za neprípustnú, pretože povinný zanikol, teda stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Keďže túto skutočnosť oprávnený nezavinil, nie je možné o trovách

exekúcie rozhodnúť podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), pretože svoje rozhodnutie opiera len o ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku (oprávnený nezavinil zastavenie exekúcie), ale na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého má trovy exekúcie znášať oprávnený.

Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie súdneho exekútora zamietnuť, pretože rozhodnutie krajského súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za

vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1, 2 neplatia, ak ide (okrem iného) o uznesenie o trovách konania.

Dovolaním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania súdneho exekútora prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O. s. p.

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ nenamieta, že by v danom konaní došlo k niektorej z týchto väd, existencia vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ uplatňuje dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Skutočnosť, že by napadnuté rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá

(nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola úspešnému oprávnenému priznaná, pretože nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júla 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: